

Acsai Roland

Az idő

Az a kék papagáj hova lett?
Az odúja ma már a hideg.
Mi repült tova ott, ha nem ő,
amikor kirepült az idő?

A lakása a mennyei kék
odafent, ha a tolla az ég.
Nem a szív, csak az ég nehezülni,
az idő vele hal, vele hűl.

Mit üzen

Vörösen koronás fakopáncs,
mit üzen vele szívdobogás?
Az idő kitalált ketyegés,
gyerekünk szemein van az ég.

Süt a nap, ragyogó vacogás:
ki a rossz, ki a jó, ki hibás?
Apaság: gyerekek, feleség.
Az az ég, mibe szem belevész.

ACSAI ROLAND (1975) író, költő, műfordító, drámaíró. Legutóbbi kötete: *Titusz, a hős* (2022).

Aki nincs

Tele ártere már a Tiszán,
szeme hályoga lát: az apám.
Az idő, ha repül, vele mész.
Hol a régi lakás fala mész,

hol a sárgarigó fuvoláz,
maga áll ama parton a ház.
Sima, bársonyos árny: denevér.
Aki nincs, oda vissza se tér.

Romokon kilehelt

Romokon kilehelt levegők,
velük épül a tegnapelőtt.
Felidézi, ki holnapután
temet elfeledett temetőt.

Hol a télre kidőlt fakereszt?
Nagyapánk azalatt se lehet.
Feledünk, ha feledni muszáj.
Maradunk, ha a hó betemet.